

paraula a Joan Tort, geògraf de la Universitat de Barcelona, que va destacar l'estret lligam existent entre topònims i paisatge rural i l'important ajut que pot oferir la geografia alhora d'explicar-ne l'origen. Les dues darreres intervencions varen anar a càrrec d'Elvis Mallorquí i Francesc Roma. El primer, organitzador principal de la Jornada i autor d'un interessant estudi toponímic i d'història del paisatge sobre Sant Mateu de Montnegre —antiga parròquia situada a les Gavarres—, va reivindicar la toponímia com una font històrica vàlida a partir de la qual aproximar-se a l'evolució del territori i dels seus habitants al llarg dels segles. El segon, sociòleg, va centrar-se en els lligams existents entre l'imaginari popular i els noms de lloc, en tant que aquests últims sovint són un reflex dels valors i els referents culturals de la societat que els genera.

La jornada es va cloure amb uns minuts de debat i discussió entre els ponents i el públic assistent que van servir per intercanviar punts de vista sobre diverses de les qüestions tractades i per demostrar l'elevat grau de curiositat i interès que desperta en moltes persones l'estudi de la toponímia.

Josep Colls i Comas

Tercera Setmana de Música Contemporània

Enguany es va celebrar del 2 al 10 de setembre a l'Auditori de la Casa de Cultura de Girona, i va estar dedicada a la memòria del compositor català Joaquim Homs (1906-2003).

Set concerts i una jornada d'estudi integraven aquest any la Setmana de Música Contemporània, que per tercer any consecutiu organitzava l'associació Claustrofilia a Girona. Després d'haver homenajat Xavier Montsalvatge i Luciano Berio, Joaquim Homs fou en aquesta edició el compositor escollit com a fil conductor d'una proposta valenta, interessant i gairebé necessària, en un moment en què la música contemporània d'arrel, diguem-ne, culta es troba lluny de ser el centre de programacions, festivals i gran públic. Així, oferir una sèrie de set concerts pràcticament consecutius i dedicats íntegrament a la música del segle XX, i sobretot de casa nostra, resulta, tal com deia Benet Casablanca, una mica «quíxotes».

Però malgrat això, i malgrat trobar-nos en una ciutat poc acostumada a aquests aires musicals, la Tercera Setmana ha gaudit d'un públic fidel (amb

afluència irregular, però que en alguns concerts ha ratllat el ple). I és que les propostes musicals eren variades i atractives. De tota la programació, en destacaria alguns punts. El primer, la novetat que suposava la col·laboració amb l'Ajuntament de Girona en el concert-presentació de tres nous CD que formen part de l'enregistrament de l'obra completa de Montsalvatge. El segon i més rellevant, l'encert de les dues produccions pròpies de la Setmana. Una d'elles, el concert del divendres 3 de setembre, presentava cinc solistes de l'Orquesta Ciudad de Granada, amb un programa que incloïa, entre d'altres obres, el quartet de corda núm. 6 d'Homs. Una bona oportunitat per escoltar música poc o gens sentida, i menys de mans d'interprets tan brillants. L'altra producció pròpia consistí en l'audició dels 8 primers preludis i fugues d'*El clavecí ben temperat* de J. S. Bach, alternats amb els 8 primers preludis i

fugues de Xostakòvitx. Un concert de prop de dues hores de durada on els dos interprets, Carles Budó al clavecí, i Mireia Fornells al piano, van saber mantenir en tot moment l'atenció del públic i crear una atmosfera realment especial.

També van passar per la Setmana el Grup Instrumental Sitges'94, dirigit per Joan Pere Gil; Nabí Cabestany, amb una proposta de violoncel i electrònica; l'*ensemble* Diapason, dirigit per Domènec González de la Rubia, i el quintet de vent de l'OBC (Barcelona Vents).

Finalment, l'últim punt a destacar era també una novetat d'aquesta edició, la Jornada d'Estudi Joaquim Homs, realitzada el divendres 10. Una jornada atapeïda que acollí els màxims especialistes entorn de la música i la figura d'Homs. Es tingué l'experiència de primera mà del que fou amic d'Homs i company de projectes musicals Josep Maria Mestres-Quadreny, amb l'estudi universitari i rigorós de Marta Cureses i d'Ignacio Valdés, i amb una aproximació més estrictament musical del músic Benet Casablanca. La presentació del llibre *Trobades amb Joaquim Homs*, del clarinetista Oriol Romaní, i una taula rodona amb la participació de Pietat Homs,

filla del compositor, amenitzaren la Jornada, que es realitzà en el marc d'una exposició de pintures de Pietat Fornesa, esposa de Joaquim Homs.

En definitiva, una Setmana rica en al·licients que constitueix una pro-

posta atraient per a tot-hom qui tingui una mica de curiositat musical i que, tal com s'ha desenvolupat aquest any, ens deixa amb unes bones expectatives de futur.

Laia Frigolé Arpa

Renovada nit de poetes

El dia 18 de setembre es va celebrar a Girona l'onzena edició de la Nit de Poetes, amb renovació dels seus responsables i plena continuïtat del seu esperit.

L'associació de veïns de la Cort Reial i el seu entorn van donar el tret de sortida d'un festival poètic que s'ha anat celebrant, any rere any, tenint com a marc l'incomparable espai urbà de les escales de Sant Martí. El ressò d'aquesta festa de l'esperit ha transcendit la barriada per adquirir un ampli caràcter ciutadà. Les institucions s'hi han implicat i els gironins s'hi han sentit identificats.

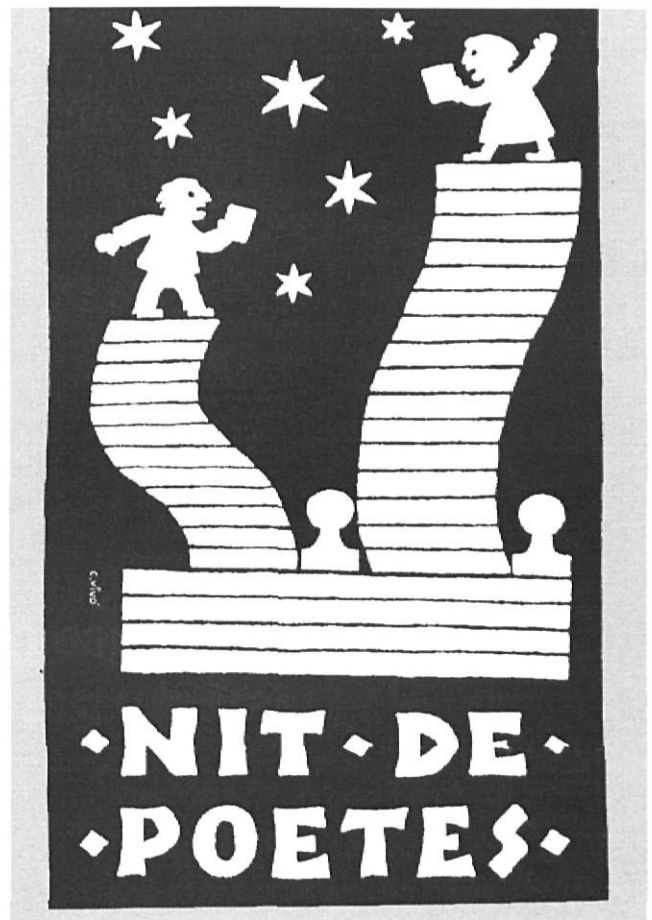
Després de deu anys de treball ben fet, amb constància, aplicació i entusiasme, els organitzadors han passat la torxa a una altra entitat: els Amics de la Unesco.

En la primera etapa hi han col·laborat personalitats tan destacades com Jaume Reixach, Carles Vivó, Narcís Jordi Aragó i Joan Ribas, amb

el seu grup teatral Proscenium. Organitzadors i protagonistes han demostrat satisfactòriament que saben, poden i volen mantenir el nivell imposat.

En la celebració d'enguany, la primera part, dirigida per Lluís Lucero, ha seguit la tradició presentant un grup de poetes de diverses tendències i generacions. Un elenc que en cada edició s'ha anat renovant, com a prova dels valors humans que té la poètica gironina. Resulta reconfortant que en aquest temps de materialisme i hedonisme es manifestin tants exemples de sensibilitat espiritual i tantes mostres de creativitat literària.

La segona part ha estat enguany dedicada a la figura de la poetessa Maria Castanyer i Figue-

Cartell de la Nit de Poetes, original de Carles Vivó.

res. La tasca no era fàcil, però s'ha resolt més que satisfactòriament, jo diria que magistralment. Martí Peraferrer i Vayreda i el seu grup d'actors van donar a conèixer amb una extraordinària vivacitat la fins ara mig amagada personalitat de Maria Castanyer, en les seves fases de nena, adolescent, jove, adulta i gran, interpretades per diverses actrius que s'identificaren plenament amb cadascun dels moments de la vida de la poetessa. Les interpretacions amb flauta travessera a càrrec de Pau Castanyer proporcionaren a la representació una càlida nota emotiva i commovedora.

En el transcurs de la vetllada se'm va representar el record de la diada de Tots Sants del llunyà any 1948. La figu-

ra gràcil, elegant, distingida i discreta de l'aleshores jove i novella poetessa, impedida, per la seva limitació física, de pujar a l'escenari a recollir la Viola d'Or amb què havia estat premiada, dreta en una llotja de platea, corresponent amb cordialitat i un dolç somriure als aplaudiments del públic entusiasta que omplia el Teatre Municipal de Girona. Aquella «Girona Vella / de segles i d'amor! Jo vull trobar-te / amb l'alè incendiat dels teus crepuscles, / i el teu cabell brillant de fils de boira / estès damunt l'Onyar, com la bandera / que oneja als quatre vents la teva glòria!».

Enric Mirambell